

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2004

Nr 1373—1377

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1373	Lag om ändring av lagen om bekämpningsmedel 3917
1374	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av döda sällskapsdjur 3919
1375	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kött och köttvaror i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad 3927
1376	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om skyddande av Tana älv, Näätäinjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattenområden från spridningen av parasiten <i>Gyrodactylus salaris</i> 3929
1377	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om begränsning av trälfisket efter strömming och vassbuk år 2005 3931

Nr 1373

Lag

om ändring av lagen om bekämpningsmedel

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 23 maj 1969 om bekämpningsmedel (327/1969) en ny 4 b § i stället för den 4 b § som upphävts genom lag 1199/1999 som följer:

4 b §

Ett preparat (*parallellimporterat preparat*) som importerats till Finland från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är likadant som ett preparat (*originalpreparat*) som i enlighet med 4 § 1 mom. införts i bekämpningsmedelsregistret kan i bekämpningsmedelsregistret registreras som bekämpningsmedel så som bestäms i denna paragraf eller med stöd av den. På ett parallellimporterat preparat tillämpas i övrigt vad som bestäms om bekämpningsmedel.

Införande av ett parallellimporterat preparat i bekämpningsmedelsregistret förutsätter att

1) det i enlighet med rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskydds-

medel på marknaden har godkänts för användning i det land från vilket importen sker, och att

2) det är ett likadant preparat som ett originalpreparat som införts i bekämpningsmedelsregistret med beaktande av följande omständigheter:

a) det har tillverkats på samma sätt med användning av samma verksamma ämnen, och

b) det har samma verkan, dock med beaktande av skillnader i preparatens användningsförhållanden.

Registrering av ett parallellimporterat preparat i bekämpningsmedelsregistret skall sökas skriftligen hos Kontrollcentralen för växtproduktion. Kontrollcentralen för växt-

RP 194/2004
JsUB 9/2004
RSv 167/2004

produktion bedömer med hjälp av dokument och vid behov med hjälp av fysikaliska tester och kemiska undersökningar om det parallellimporterade preparatet är likadant som ett i bekämpningsmedelsregistret infört preparat samt fattar beslut om registrering. Kontrollcentralen för växtproduktion bekräftar i samband med registreringen det parallellimporterade preparatets användningsändamål, bruksanvisningen och påskrifterna på förpackningen i övrigt. Om originalpreparatets användningsändamål utvidgas på det sätt som avses i 4 d § 3 mom., ändras registreringen av det parallellimporterade preparatet på motsvarande sätt på ansökan av innehavaren av registreringen av det parallellimporterade preparatet. Registreringen av ett parallellimporterat preparat skall återkallas, om registreringen av originalpreparatet återkallas av andra än kommersiella skäl. På ett i bekämpningsmedelsregistret infört parallellimporterat prepa-

rat tillämpas i övrigt vad som bestäms eller föreskrivs om originalpreparatet.

I beslut som fattats av Kontrollcentralen för växtproduktion får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs närmare om omständigheter i anslutning till bedömning av identitet, om ansökan och om de uppgifter och prover som skall bifogas till ansökan och som behövs för behandlingen av den. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom vid behov utfärdas närmare bestämmelser om bruksanvisningar och påskrifter på förpackningar.

Denna lag träder i kraft den 10 januari 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 1374

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om bortskaffande av animaliska biprodukter på avlägsna områden och bortskaffande av
döda sällskapsdjur**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 och 12 § i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980), dessa lagrum sådana de lyder, det förstnämnda i lag 424/1994 och det senare nämnda delvis ändrat i lagarna 809/1992 och 424/1994:

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att förhindra att djursjukdomar sprids genom vissa animaliska biprodukter som fås från djur (biprodukt). Förordningen gäller sådant bortskaffande av i denna förordning nämnda biprodukter som sker på avlägsna områden, fastställande av avlägsna områden, ordnande av övervakningen på dem samt bortskaffande av döda sällskapsdjur som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (biproduktförordningen) och i den kompletterande Europeiska gemenskapens lagstiftning.

2 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att denna förordning iakttas leds av jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

De tillsynsmyndigheter som avses i denna förordning är:

- 1) inom länets område länsveterinären,
- 2) inom kommunens område kommunalveterinären,
- 3) i renslakterier och anläggningar i anslutning till dem samt på slaktplatser, i småskaliga styckningsanläggningar och i anläggningar inom fiskeribranschen tillsynsmyndigheten enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996).

3 §

Avlägsna områden vid bortskaffandet av hela kadaver

Vid bortskaffandet av hela kadaver av nötkreatur, bison, får och getter är ett område enligt bilaga 1 ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av sådana hela kadaver av tamsvin, inberäknat minigris, samt vildsvin jämte dess korsningar, med undantag av det vilda djurbeståndet (svin), och sådana hela kadaver av fjäderfä som avses i biprodukt-

förordningen och som hör till kategori 2 är ett område enligt bilaga 2 ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av hela kadaver av pälsdjur som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 är ett område enligt bilaga 3 ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av hela kadaver av hästar och andra hovdjur, alpackor och renar som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 samt vid bortskaffandet av hela fiskar och kräftor är hela Finland ett avlägset område.

I fråga om dödfödda djur är hela Finland, med avvikelse från vad som anges i 1–3 mom., ett avlägset område.

4 §

Avlägsna områden vid bortskaffandet av andra än hela kadaver

Vid bortskaffandet av sådana biprodukter av kategori 2 och kategori 3 som avses i biproduktförordningen och som härstammar från slaktplatser och småskaliga styckningsanläggningar enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) är ett område enligt bilaga 2 ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av sådana biprodukter av kategori 1, 2 och 3 som fås från djur som slaktats inom det ursprungliga jordbruksföretaget i syfte att användas enbart för jordbrukaren och dennes familj är hela Finland ett avlägset område.

Vid bortskaffandet av färska biprodukter från fisk eller kräftor, som härstammar från anläggningar som tillverkar fisk- eller kräftprodukter avsedda att användas som livsmedel, samt vid bortskaffandet av biprodukter som fås vid slakt av ren och vid styckning av renkött är hela Finland ett avlägset område.

5 §

Bortskaffande av biprodukter

Biprodukter som uppstår på avlägsna områden och som specificeras i 3 och 4 § får på avlägsna områden förstöras genom ned-

grävning enligt bestämmelserna i denna förordning eller genom transport till en avstjälpningsplats som godkänts enligt statsrådets beslut om avstjälpningsplatser (861/1997).

I biproduktförordningen ingår bestämmelser om bortskaffandet av biprodukter som uppstått någon annanstans än på avlägsna områden och av andra biprodukter än de som nämns i denna förordning.

Att förstöra hela kadaver genom förbränning på öppen eld är förbjudet i hela Finland. Jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa kan av särskilda skäl bevilja undantag från förbudet.

6 §

Bortskaffande av döda sällskapsdjur

I hela Finland kan döda sällskapsdjur bortskaffas genom nedgrävning. På bortskaffandet av döda sällskapsdjur tillämpas inte 7 § 2 och 3 mom. och 9 §.

7 §

Krav i fråga om nedgrävningen av biprodukter

Nedgrävningen av biprodukter får inte medföra någon fara för människors eller djurs hälsa.

Biprodukter får inte grävas ned på ett grundvattenområde, ett skyddsområde för vattentäkt, närmare än 250 meter från en brunn eller på en sluttning mot ett vattendrag eller på ett område som inom kort efter nedgrävningen skall plöjas eller grävas i.

Biprodukterna skall grävas ned på minst en meters djup. Täckandet med jord skall ske direkt så, att råvar, råttor, måsar eller andra djur inte kan komma åt de nedgrävda biprodukterna. I samband med nedgrävningen skall biprodukterna vid behov kalkas eller behandlas med desinfektionsmedel i syfte att utrota sjukdomsalstrare. Biprodukter får inte grävas ned i plastsäck eller någon annan förpackning som inte förmultnar.

Vid nedgrävningen skall dessutom miljö- och hälsoskyddsåtgärder beaktas.

8 §

Anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Innan de biprodukter som nämns i 3 § 1 mom. och i 4 § grävs ned skall till kommunalveterinären anmälas skriftligen

- 1) vem som producerar biprodukterna,
- 2) vem som utför nedgrävningen, om personen i fråga är någon annan än den som producerar biprodukterna,
- 3) den djurart från vilken biprodukterna härstammar,
- 4) mängden biprodukter eller en uppskattning av mängden,
- 5) den plats där biprodukterna skall grävas ned, samt
- 6) datumet för nedgrävningen.

Vid behov skall kommunalveterinären kontrollera de biprodukter som avses i 1 mom. samt den plats och de anordningar som skall användas vid nedgrävningen.

9 §

Bokföringsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning skall föra bok över det som nämns i 8 § 1 mom. 1—6 punkten. Bokföringen skall förvaras i två år och skall på begäran företes tillsynsmyndigheten.

10 §

Tillsyn

Tillsynsmyndigheten skall utöva tillsyn över att biproduktförordningen och bestämmelserna i denna förordning följs. Om tillsynsmyndigheten upptäcker väsentliga brister i efterlevnaden av biproduktförordningen eller denna förordning skall myndigheten vid behov vidta åtgärder enligt 8 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) i syfte att förhindra att djursjukdomar sprids.

Kommunalveterinären skall inom sitt område se till att anmälningar i enlighet med

8 § inkommer. Vid behov skall kommunalveterinären även övervaka att bokföring görs i enlighet med 9 §.

Länsveterinären skall minst en gång om året kontrollera att kommunalveterinärerna har fått anmälningarna i enlighet med 8 §. Vidare skall länsveterinären övervaka att kadaver av nötkreatur, bison, får och getter grävs ned endast inom ett avlägset område.

I 23 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) föreskrivs om det straff som döms ut för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning.

11 §

Tillsynsmyndigheternas information

Kommunalveterinären skall utan dröjsmål informera länsveterinären om de väsentliga brister i efterlevnaden av biproduktförordningen och denna förordning som kommit till kommunalveterinärens kännedom.

En tillsynsmyndighet enligt 2 § 2 mom. 3 punkten skall utan dröjsmål informera länsveterinären och Livsmedelsverket om de väsentliga brister i efterlevnaden av biproduktförordningen och denna förordning som gäller de slakterier, inrättningar eller slaktplatser vars verksamhet tillsynsmyndigheten övervakar.

Länsveterinären och Livsmedelsverket skall utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa om de väsentliga brister i efterlevnaden av denna förordning som kommit till deras kännedom.

12 §

Register

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över anmälningar i enlighet med 8 §. Kommunalveterinären skall varje år, före utgången av januari, sända registrets innehåll till länsveterinären för kännedom.

Länsveterinären skall göra ett sammandrag av de uppgifter som kommunalveterinärerna i enlighet med 1 mom. har sänt in och årligen,

före utgången av februari, skicka sammandraget för kännedom till jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

13 §

Kostnader

Till kommunalveterinären betalas av statens medel ett arvode och kostnadsersättning för de besiktningar som föreskrivs i denna förordning. I statsrådets förordning om förrättningsarvoden till veterinärer (1234/2001)

Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

bestäms om storleken av arvodet och ersättningen samt betalningsförfarandet.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 28 november 2000 om behandling av animaliskt avfall (1022/2000) 5 § och 6 § 1 mom. 8 punkten, av dem det senare sådant det lyder i förordning 6/2001.

Biträdande avdelningschef Riitta Heinonen

*Bilaga 1***AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV NÖTKREATUR,
BISON, FÅR OCH GETTER**

I fråga om hela kadaver av nötkreatur, bison, får och getter är Åland, Lapplands län och följande kommuner inom Uleåborgs län avlägset område:

Kuivaniemi
Kuusamo
Taivalkoski
Hyrnsalmi
Kuhmo
Suomussalmi
Ristijärvi
Puolanka
Pudasjärvi
Ylikiiminki
Kiiminki
Ii
Yli-Ii

Till ett avlägset område hör dessutom de svårframkomliga holmar som är belägna utanför de nämnda områdena.

AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV SVIN OCH FJÄDERFÄ SOM HÖR TILL KATEGORI 2 SAMT I FRÅGA OM BIPRODUKTER SOM HÄRSTAMMAR FRÅN SLAKTPLATSER OCH SMÅSKALIGA STYCKNINGSANLÄGGNINGAR OCH SOM HÖR TILL KATEGORI 2 OCH KATEGORI 3

I fråga om hela kadaver av svin och fjäderfä som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 samt i fråga om biprodukter som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 och kategori 3 och som härstammar från slaktplatser och småskaliga styckningsanläggningar enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) är hela Finland ett avlägset område **med undantag** av följande kommuner:

Alahärmä	Honkajoki	Kimito	Liljendal	Nystad
Alajärvi	Huittinen	Kisko	Lillkyro	Nådendal
Alastaro	Humppila	Kiukainen	Lochteå	Närpes
Alavus	Hyvinge	Kjulo	Loimaa	Oravais
Anjalankoski	Hämeenkoski	Kodisjoki	Loimaa kommun	Orimattila
Artsjö	Högfors	Korsholm	Lojo	Oripää
Askola	Ikalis	Korsnäs	Loppi	Orivesi
Aura	Ilmajoki	Kortesjärvi	Lovisa	Pargas
Birkkala	Ingå	Koski	Lundo	Parkano
Björnå	Jakobstad	Kotka	Luopioinen	Pedersöre
Björneborg	Jalasjärvi	Kristinestad	Luumäki	Pemar
Borgnäs	Janakkala	Kronoby	Luvia	Perho
Borgå	Jockis	Kuhmalahti	Längelmäki	Pernå
Bötom	Jurva	Kuhmoinen	Malax	Pertteli
Dragsfjärd	Juupajoki	Kullaa	Marttila	Peräseinäjoki
Ekenäs	Jämijärvi	Kumo	Masku	Pikis
Elimäki	Kalajoki	Kuortane	Maxmo	Pojo
Esbo	Kalvola	Kurikka	Mellilä	Pukkila
Etseri	Kangasala	Kuru	Merimasku	Punkalaidun
Eura	Kankaanpää	Kuusjoki	Miehikkälä	Pyhäranta
Euraåminne	Kannus	Kylmäkoski	Mietoinen	Pyttis
Evijärvi	Karinainen	Kyrkslätt	Mouhijärvi	Påmark
Finby	Karis	Kärkölä	Muurla	Pälkäne
Forssa	Karislojo	Laihela	Mynämäki	Pöytyä
Fredriksham	Karleby	Laitila	Mäntsälä	Raumo
Grankulla	Karvia	Lappajärvi	Mänttä	Renko
Halikko	Kaskö	Lappi	Mörskom	Reso
Halsua	Kauhajoki	Lappo	Nakkila	Riihimäki
Hangö	Kauhava	Lapträsk	Nokia	Ruovesi
Harjavalta	Kaustby	Larsmo	Norrmark	Rusko
Hattula	Kelviå	Lavia	Nousis	S:t Karins
Hausjärvi	Kervo	Lehtimäki	Nummi-Pusula	Sagu
Helsingfors	Kihniö	Lempäälä	Nurmijärvi	Sahalahti
Himanka	Kiikala	Lemu	Nurmo	Salo

Hollola	Kiikoinen	Lestijärvi	Nykarleby	Sammatti
Sastmola	Säkylä	Ulvsby	Viiala	Ylämaa
Seinäjoiki	Taivassalo	Urjala	Viljakkala	Yläne
Sibbo	Tammela	Vahto	Villmanstrand	Ylöjärvi
Siikainen	Tammerfors	Valkeakoski	Villnäs	Ypäjä
Sjundeå	Tavastehus	Vammala	Vilppula	Åbo
Soini	Tavastkyro	Vampula	Vimpeli	Åetsä
Somero	Toholampi	Vanda	Virtois	Östermark
Storkyro	Toijala	Vasa	Virolahti	
Storå	Träskända	Vehmaa	Västanfjärd	
Strömfors	Tusby	Vesilahti	Vörå	
Suodenniemi	Tövsala	Vetil	Ylihärmä	
Suomusjärvi	Töysä	Vichtis	Ylistaro	

Till ett avlägset område hör dock de svårframkomliga holmar som är belägna inom de nämnda kommunerna.

AVLÄGSET OMRÅDE I FRÅGA OM HELA KADAVER AV PÄLSDJUR SOM HÖR TILL KATEGORI 2

I fråga om hela kadaver av pälsdjur som avses i biproduktförordningen och som hör till kategori 2 är hela Finland ett avlägset område **med undantag** av följande kommuner:

Alahärmä	Larsmo
Alajärvi	Lehtimäki
Alavieska	Lestijärvi
Björneborg	Lillkyro
Euraåminne	Lochteå
Evijärvi	Luvia
Halsua	Malax
Himanka	Maxmo
Ilmajoki	Merijärvi
Jakobstad	Nurmo
Jurva	Nykarleby
Kalajoki	Närpes
Kannus	Oravais
Karleby	Oulainen
Kaskö	Pedersöre
Kaustby	Perho
Kauhajoki	Pyhäjoki
Kauhava	Sastmola
Kelviå	Seinäjoki
Korsholm	Storkyro
Korsnäs	Toholampi
Kortesjärvi	Ullava
Kristinestad	Vasa
Kronoby	Vetil
Kuortane	Vörå
Kurikka	Vimpeli
Laihela	Ylihärmä
Lappajärvi	Ylistaro
Lappo	Östermark

Till ett avlägset område hör dock de svårframkomliga holmar som är belägna inom de nämnda kommunerna.

Nr 1375

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kött och köttvaror i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *upphävs* i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 27 september 2002 om kött och köttvaror i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad (821/2002) 5, 6, 7, 8, 9 och 10 §, samt *ändras* 1, 3 och 20 § som följer:

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten på kött och köttvaror som är avsedda som livsmedel och som levereras till Finland från Europeiska unionens andra medlemsstater eller från Finland till andra medlemsstater.

I förordningen anges på vilka villkor kött och köttvaror får levereras från Finland till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till Finland.

Vad som i denna förordning föreskrivs om Europeiska unionens medlemsstater eller Europeiska gemenskapens område gäller, om inte något annat särskilt anges, även

1) Norge och Liechtenstein och

2) de tredje länder med vilka Europeiska unionen har ett gällande avtal om de omständigheter som hänför sig till denna förordnings tillämpningsområde.

3 §

Samband med andra bestämmelser

Föreskrifter om tillsyn över och kontroll av kött och köttvaror som levereras från andra

medlemsstater till Finland ingår i jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillsyn över animaliska livsmedel på de första ankomstplatserna (879/1997).

Föreskrifter om kraven på kött och köttvaror som levereras från tredje land via Finland till andra medlemsstater ingår i jord- och skogsbruksministeriets beslut om veterinära gränskontroller av animaliska livsmedel och andra varor (785/1999).

Föreskrifter om återsändningsförfarandet i fråga om sådana kött- eller köttvarupartier som härrör från en annan medlemsstat och som skall transiteras genom Finland till tredje land men som avvisats tillbaka till Finland av myndigheterna i ifrågavarande tredje land, finns i jord- och skogsbruksministeriets beslut om veterinära gränskontroller av animaliska livsmedel och andra varor (785/1999).

I jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkning av nötkött (1203/2001) föreskrivs om märkningen av nötkött.

Föreskrifter om märkning av gelatin som är avsett som människoföda och om handelsdokument för gelatinråvaror i handeln på den inre marknaden finns i jord- och skogsbruksministeriets förordning om hygien i fråga om gelatin som är avsett som människoföda (11/VLA/2000).

Bestämmelser om krav som uppställs för kött och köttvaror finns dessutom i livsmedelslagen (361/1995) och i författningar som utfärdats med stöd av den.

Om bekämpande och förebyggande av djursjukdomar bestäms i lagen om djursjukdomar (55/1980) och i jord- och skogsbruksministeriets förordning om krav i fråga om vissa djursjukdomar vid produktion, bearbetning och distribution av animaliska livsmedel (13/VLA/2004), som utfärdats med stöd av den.

20 §

Sundhetsintyg

Med köttet och köttvarorna skall alltid följa ett sundhetsintyg, om det är fråga om

- 1) kött av hägnat vilt och renkött (modell för sundhetsintyg i bilaga 4)
- 2) kaninkött (modell för sundhetsintyg i bilaga 5) eller
- 3) rå köttberedning (modell för sundhetsintyg i bilaga 8).

Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Med köttet och köttvarorna skall dessutom följa ett sundhetsintyg, om det är fråga om kött eller köttvaror som levereras från en medlemsstat till en annan via ett tredje land. En sådan försändelse skall vara förseglad (modeller för sundhetsintyg i bilagorna 2, 3, 6, 7 och 9).

Om destinationslandets myndigheter så kräver skall sundhetsintyget användas också för kött av nöt- och hovdjur, svin, får och getter, om det av köttet i fråga i destinationslandet tillverkas köttprodukter eller malet kött för export till tredje land.

Sundhetsintyget undertecknas av den myndighet som övervakar anläggningen. Underskriften och stämpeln skall vara av annan färg än den tryckta texten i intyget. Modeller för sundhetsintyget ingår som bilaga till denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Veterinäröverinspektör *Taina Aaltonen*

Nr 1376

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om skyddande av Tana älvs, Näätämöjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki
vattenområden från spridningen av parasiten *Gyrodactylus salaris***

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 95 § 2 mom. i lagen om fiske (286/1982), lagen av den 1 december 1989 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde och den därtill anslutna fiskeristadgan (1197/1989), 13 § 2 mom. i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) samt 8 och 16 § i förordningen av den 22 december 1994 om bekämpning av djursjukdomar vid djurtransporter (1363/1994), av dem 95 § 2 mom. i lagen om fiske sådant det lyder i lag 526/1996 och 13 § 2 mom. i lagen om djursjukdomar sådant det lyder i lag 424/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas för förhindrande av spridningen av parasiten *Gyrodactylus salaris*, som förekommer i de vattensystem i Finland som mynnar ut i Östersjön och i Vita havet, till Tana älvs, Näätämöjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattensystems fiskbestånd och fiskodlingsanstalter på den finska sidan.

joki, Tuulomajoki eller Uutuanjoki vattensystem är förbjuden.

Flyttning av levande odlad och vild fisk samt odesinficerad rom från Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattensystem till Tana älv och Näätämöjoki vattensystem är förbjuden.

Flyttningen av fisk till Tana älvs vattensystem begränsas dessutom så som föreskrivs i överenskommelsen med Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde och den därtill anslutna fiskeristadgan, eller meddelas med stöd av dem.

2 §

Restriktioner som gäller flyttning av fisk och rom

Flyttning av levande odlad och vild fisk samt odesinficerad rom från övriga delar av Finland till Tana älvs, Näätämöjoki, Paats-

3 §

Restriktioner som gäller flyttning och användning av betesfisk

Införsel av betesfisk från andra vattenområden till Tana älvs, Näätämöjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattensystem

liksom flyttning av sådan fisk mellan dessa vattendrag är förbjuden. Användning av betesfisk vid mete, pilkfiske och handredskapsfiske i dessa vattendrag är förbjuden.

4 §

Restriktioner som gäller rensning av fisk

Rensning i naturliga vatten av fisk som införts från andra vattenområden eller dumpning av slaktavfall av fisk i vattendragen är förbjuden i Tana älvs, Näätamöjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattensystem.

5 §

Restriktioner som gäller fiskeredskap och båtar

Båtar och kanoter samt fiskeredskap och fiskeutrustning såsom rullar, spön, beten, håvar, stövlar, vadarbyxor och rensningsredskap som flyttas från andra vattensystem till Tana älvs, Näätamöjoki, Paatsjoki, Tuulomajoki och Uutuanjoki vattensystem skall

Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

vara helt torra eller desinficerade innan de används inom dessa vattenområden.

6 §

Tillsyn

Tillsynsmyndigheter som avses i 13 kap. i lagen om fiske (286/1982) och veterinärer som avses i 5 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) har rätt att kontrollera fångstredskapen samt utöva tillsyn över att denna förordning följs i övrigt så som föreskrivs i de nämnda lagarna.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 10 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 23 maj angående begränsning av transporten av levande fisk från övriga delar av Finland till Tana älvs, Näätamöjoki, Paatsjoki och Luttojoki vattensystem samt från Paatsjoki och Luttojoki vattensystem till Näätamöjoki vattensystem (470/1990).

Veterinäröverinspektör Riitta Rahkonen

Nr 1377

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om begränsning av trålfisket efter strömming och vassbuk år 2005**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 2 och 10 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) beslutat:

1 §

Fiske för livsmedel i Bottniska viken

Fiskefartyg under finsk flagg eller fiskefartyg registrerade i Finland får inte bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i Bottniska viken norr om 60°30'N latitud (ICES delområdena 30 och 31) under följande tidsperioder:

- 1) 6.1—31.5 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till fredag kl. 18.00;
- 2) 1.6—30.6; och
- 3) 1.7—31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till fredag kl. 18.00.

2 §

Riktat foderfiske i Bottniska viken

Med avvikelse från 1 § får fiskefartyg inte bedriva riktat foderfiske efter strömming och vassbuk med trålfiskeredskap under följande tidsperioder:

- 1) 6.1—14.5 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till lördag kl. 24.00;
- 2) 15.5—30.6; och
- 3) 1.7—31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till lördag kl. 24.00.

3 §

Fiske i Bottenviken

Med avvikelse från 1 och 2 § får fiskefartyg vars längd mellan perpendiklarna understiger 18 meter bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i Bottenviken norr om 63°30'N latitud (ICES delområdet 31) under perioden 1.1—31.12.

4 §

Fiske i Östersjöns huvudbassäng

Fiskefartyg under finsk flagg eller fiskefartyg registrerade i Finland får inte bedriva trålfiske efter strömming och vassbuk i Östersjöns huvudbassäng söder om 59°30'N latitud (ICES delområdena 22—28, med undantag av delområde 29S) under tidsperioden 6.1—31.12 varje vecka från torsdag kl. 12.00 till fredag kl. 24.00.

5 §

Definitioner

I denna förordning avses med riktat foderfiske efter strömming och vassbuk trålfiske:

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1377

1) där den strömmings- och vassbuksfångst som fåtts under en oavbruten fångstfärd i sin helhet inte sorteras senast i hamnen, eller av särskilda skäl som arbetskrafts- och näringscentralen godtagit i en förädlingsanläggning för livsmedel, i storleksklasser enligt fastställda bestämmelser; eller

2) där den till livsmedel sorterade strömmings- och vassbuksfångstens del i fartyget och hamnen inte förvaras och behandlas

enligt de bestämmelser som utfärdats om fisk avsedd till livsmedel.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 5 januari 2005 och är i kraft till den 31 december 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Fiskeriöverinspektör Harry Kaasinen